

UITSPRAAK 12-021

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van XXX, appellant

tegen

de Centrale Examencommissie Geneeskunde, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 27 maart 2012 heeft de gemachtigde van appellant beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 16 februari 2012, waarbij is besloten hem vooralsnog de toegang tot de coschappen te ontzeggen en waarbij hem is medegedeeld dat verweerder de Commissie Professioneel Gedrag (hierna “CPG”) heeft verzocht een onderzoek te doen naar het professioneel gedrag van verzoeker (EC 1112-151-5).

Bij brief van 5 april 2012 verzoekt appellant bij wijze van voorlopige voorziening het besluit van 16 februari 2012 te schorsen.

Bij brief gedateerd 12 april 2012, ontvangen op 13 april 2012, heeft appellant de nadere gronden van het beroepschrift ingediend.

Door appellant wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat hij geen tekortkomingen kent die een succesvolle voortzetting van de opleiding in de weg staan. Hij acht het onterecht dat opdracht is gegeven aan de CPG om zijn professioneel gedrag te onderzoeken. Voorts wijst hij erop dat het besluit in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Hij geeft aan dat hij voldoet aan alle eisen om te worden toegelaten tot de coschappen. Daarnaast licht hij toe dat hij de opleiding zelf financiert en dat hij door het besluit onnodig op kosten wordt gejaagd.

Op 17 april 2012 heeft verweerder de onderliggende stukken per e-mailbericht overgelegd.

Het verzoek om voorlopige voorziening is afgewezen bij beslissing van 18 april 2012 (CBE 12-024).

Uitspraak
12-021
Blad 2/11

Bij brief van 26 april 2012 heeft verweerder aangeven dat op diezelfde dag een schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden met appelland waarin is afgesproken dat appelland zo spoedig mogelijk in contact zal treden met de CPG en dat verweerder zal toezien op een vlotte afhandeling.

Bij brief van 1 mei 2012 heeft de gemachtigde van appelland het beroep aangevuld met nadere gronden. Daarin is aangegeven dat verweerder ten onrechte de door appelland naar voren gebrachte zienswijze betreffende het bestreden besluit niet heeft betrokken bij het nemen van dat besluit. In deze zienswijze (brieven van 18 en 24 januari 2012) zijn verschillende redenen opgenomen waarom appelland het niet eens is met het voorgenomen besluit.

Appelland geeft aan dat naar zijn oordeel de twee stageweken voldoende zijn beoordeeld. Over beide weken heeft hij een presentatie voorbereid, welke presentaties akkoord zijn bevonden door de stagebegeleiders. Hij stelt dat volkomen tegen zijn verwachting in de presentatie, die hij heeft gehouden over de 2^e stageweek, met een onvoldoende is beoordeeld. Hij stelt daarbij dat tijdens zijn presentatie naast de beoordelaar ook een andere heer aanwezig was die alleen zijn presentatie bijwoonde en niet die van de andere studenten. Appelland acht zich hierdoor niet in gelijke mate behandeld als de andere studenten. Verder stelt hij dat hij lang op de uitslag van de beoordeling heeft moeten wachten. De presentatie was op 23 september 2011 en de uitslag heeft hij op 14 december 2011 ontvangen. Het coschap was een herkansing omdat het vorige met een onvoldoende is beoordeeld op 23 april 2011. Appelland vindt dat dezelfde beoordelaar bevooroordeeld is geweest jegens hem.

Bij brief van 15 mei 2012 heeft de voorzitter a.i. van de CPG, verweerder geïnformeerd over de stand van zaken van het onderzoek naar het professioneel gedrag van appelland. Verweerder heeft van appelland geëist dat hij zijn volledige medewerking zal verlenen aan dit onderzoek. Er heeft een eerste gesprek met appelland plaatsgevonden op 3 april 2012. Van dit gesprek is een verslag gemaakt. Appelland heeft op de verslaglegging niet gereageerd. Er is een uitnodiging verzonden voor een gesprek op 3 mei 2012. Op deze dag heeft appelland zich telefonisch afgemeld met als reden dat hij geen fondsenwerving heeft kunnen realiseren om zijn reiskosten te betalen. Op 10 mei 2012 is appelland per e-mail uitgenodigd een nieuwe afspraak te maken. De voorbereidingscommissie heeft haar onderzoek nog niet kunnen afronden en geen advies kunnen vormen aan de CGP.

Het beroep is behandeld op 16 mei 2012 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appelland is in persoon, vergezeld van zijn gemachtigde XXX ter zitting verschenen.

Namens verweerder, is XXX verschenen.

Gemachtigde geeft namens appelland een korte toelichting. Hij geeft aan dat de kern van het beroep is dat appelland het oneens is met de beoordeling van het coschap Sociale Geneeskunde omdat deze onvoldoende gemotiveerd is. Hij is van mening dat de

Uitspraak
12-021
Blad 3/11

beoordeling ook in onvoldoende mate objectief en onafhankelijk is. Hij stelt verder dat zijn presentatie ter afsluiting van het coschap eerst als voldoende is aangemerkt door de stagebegeleider en daarna als onvoldoende door de beoordelaar.

Verder geeft hij aan dat de zorgen omtrent zijn professioneel handelen al langer spelen, onder meer bij eerdere coschappen zoals het coschap kindergeneeskunde. Dit coschap is met een voldoende beoordeeld en dat betreft ook het professioneel handelen. Het coschap Gynaecologie is afgebroken en vervolgens niet beoordeeld. Appellant heeft derhalve ook geen rechtsbescherming en kon zich derhalve niet verweren tegen de negatieve opmerkingen die in het kader van die coschappen over hem gemaakt zijn. Appellant maakt bezwaar tegen het feit dat mede met een verwijzing naar de gang van zaken bij deze coschappen een onderzoek wordt gestart. Appellant geeft aan het niet eens te zijn met de kritiekpunten over zijn professioneel handelen. Hij is van mening dat hij heeft gewerkt aan de verbeterpunten waarop hij is gewezen en dat hij zijn handelen daarop heeft aangepast.

Verweerder geeft aan dat de bevoegdheid van de examencommissie tot het stopzetten van de coschappen is gegrond op het onderwijs- en examenreglement en dat daarin de bevoegdheid is opgenomen dat wanneer het coschap met een onvoldoende is beoordeeld de toegang tot de volgende coschappen kan worden ontzegd. De onvoldoende beoordeling van het coschap Sociale Geneeskunde is niet in rechte aangevochten. Verweerder licht toe dat sprake is van een opbouw van feiten. Appellant heeft tot tweemaal toe een onvoldoende gekregen voor het coschap Sociale Geneeskunde. Hij heeft niet deelgenomen aan het vrijwillig traject ter verbetering van zijn professionele vaardigheden. Momenteel is, na de onvoldoende voor Sociale Geneeskunde en eerdere informele meldingen, het verplicht traject tot verbetering hiervan in gang gezet, maar appellant stelt zich tot nog toe terughoudend op. Verweerder concludeert dat appellant verhoudingsgewijs in vergelijking met andere studenten veel problemen heeft bij het volgen van de opleiding Geneeskunde.

Verweerder licht verder toe dat op grond van het Raamplan Geneeskunde 2009, waarin de (opleidings)eisen zijn opgenomen waaraan alle studenten moeten voldoen, professioneel gedrag als prioriteit wordt gezien. Professioneel gedrag is een onderdeel van alle rollen die van een aankomend arts aan het eind van de opleiding worden verwacht. Dit impliceert dat appellant over voldoende professionele vaardigheden dient te beschikken. Het beschikken over deze vaardigheden vormt een integraal onderdeel van de opleiding. Er zijn instrumenten beschikbaar waarmee studenten met problemen in hun professioneel gedrag en handelen succesvol verder kunnen worden geholpen. Bijvoorbeeld het inschakelen van een psycholoog, individuele begeleiding door een docent of het opstellen van een aanvullend studieprogramma. In juni 2009 is de CPG ingesteld door de examencommissie. De Commissie adviseert de examencommissie in individuele gevallen, maar beschikt niet over eigen bevoegdheden. Deze Commissie heeft na de melding over het gedrag van appellant aangegeven de melding zo spoedig mogelijk te willen behandelen in een poging hem succesvol verder te helpen met zijn opleiding. Appellant heeft hier een groot belang bij.

Uitspraak
12-021
Blad 4/11

De voorzitter vraagt aan appellant of het besluit van 16 februari 2012 het enige besluit is waartegen een beroep is ingesteld. De gemachtigde geeft aan dat het onderhavige beroep het enige is wat hij heeft ingediend, maar dat hij niet weet of zijn cliënt niet zelf beroep heeft ingesteld. Appellant vult aan dat hij in zijn brief van 24 januari 2012 gericht aan de examencommissie, heeft gesteld zich niet met de beoordeling van zijn coschap Sociale Geneeskunde d.d. 14 december 2011 te kunnen verenigen en heeft verzocht de beoordeling te vernietigen. Hiermee heeft hij dus beroep ingesteld.

Verweerder geeft aan dat deze brief over het hoofd is gezien, maar dat appellant al eerder beroepen heeft ingesteld en er vanuit mag worden gegaan dat hij weet hoe en waar hij een beroep kan indienen.

De voorzitter constateert dat de brief van 24 januari 2012 inderdaad een beroepschrift is dat door verweerder als zodanig had moeten worden doorgezonden aan het College. Het is niet aan verweerder hierover zelf een afweging te maken. Nu dit ten onrechte niet is gebeurd en het beroepschrift daarom niet op deze zitting kan worden behandeld, zal dit beroep bij voorrang in behandeling worden genomen door het College. De behandeling van het beroep over de beoordeling Sociale Geneeskunde zal plaatsvinden op de eerstvolgende zitting in juni van het College.

In reactie op het verweer geeft appellant aan dat hij onevenredig nadeel ondervindt van het bestreden besluit. Hij kan zijn studie niet vervolgen. Naar zijn oordeel hangt het vervolg nu af van het feit of de onvoldoende beoordeling voor het coschap Sociale Geneeskunde al dan niet terecht is. Appellant heeft er belang bij zo snel mogelijk zijn studie te vervolgen en had wellicht in de tussentijd andere coschappen kunnen volgen.

Verweerder licht desgevraagd toe dat de planning van de coschappen vrij flexibel is. Zodra voor appellant het licht groen is kan hij voor deelname aan een coschap worden ingepland. Appellant moet zich dan tegelijkertijd inschrijven als student.

De vraag rijst of de tijdsduur voor het niet mogen deelnemen aan de coschappen in tijd is begrensd, anders dan het groene licht van de CPG.

Verweerder licht toe dat er een gesprek heeft plaatsgevonden tussen de CPG en appellant, maar dat de vervolgspraak stagneert vanwege de financiële problemen van appellant waardoor hij de reiskosten van Breda naar Leiden niet kan opbrengen. De zaak had al in een verder stadium kunnen zijn als appellant aanwezig zou zijn bij de vervolgsprekken.

Aan appellant wordt gevraagd of het hem duidelijk is dat de twijfels over zijn professioneel gedrag zich uitstrekken over alle coschappen. Deze zaak zal dan toch eerst tot klaarheid moeten worden gebracht voordat appellant zijn studie kan vervolgen?

Uitspraak
12-021
Blad 5/11

Appellant is van mening dat hij eerder voldoende beoordelingen heeft gehaald voor afgelegde coschappen en dat deze beoordelingen ook zijn professioneel handelen omvatten. Eerdere beoordelaars hebben geen punt gemaakt van zijn professioneel gedrag. Nu zou hij tekort schieten in professioneel handelen. Voor hem is het niet vanzelfsprekend dat nu is besloten tot het stopzetten van zijn deelname aan de coschappen. Appellant is in een eerdere vergelijkbare situatie wel doorgeroosterd voor volgende coschappen. Toen was het tekort in professioneel handelen geen belemmering. Bovendien is de beoordeling op grond waarvan het besluit is genomen in de ogen van appellant onterecht.

Gevraagd naar het coschap Kindergeneeskunde licht verweerder toe, dat appellant toen hij het voor een tweede keer volgde, met een voldoende heeft afgesloten zonder opmerkingen over professioneel gedrag. Het coschap Gynaecologie is afgebroken en heeft niet tot een beoordeling geleid.

Appellant wordt gevraagd of niet juist de beoordeling voor het coschap Sociale Geneeskunde zwaarder meeweegt bij het besluit zijn deelname aan verdere coschappen stop te zetten, nu bij dit coschap het professioneel handelen en de omgang met patiënten een belangrijke rol speelt. Juist bij Sociale Geneeskunde zitten toch de experts op het gebied van professioneel gedrag?

Appellant begrijpt de opmerking niet en geeft hierop geen reactie.

Verweerder legt uit dat het professioneel gedrag van appellant zeer wisselend is en dat het zich na het coschap Kindergeneeskunde liet aanzien, dat een verbetering ervan was ingezet, maar dat nu met de onvoldoende voor Sociale Geneeskunde blijkt dat deze verbetering zich niet doorzet.

Verweerder licht toe dat de Korte Praktijk Beoordelingen, KPB's, van appellant weliswaar voldoende zijn, maar dat dergelijke beoordelingen van minder gewicht zijn voor de examencommissie omdat deze over het algemeen niet door een arts worden opgesteld en over het algemeen een voldoende wordt gegeven. Bovendien zijn de KPB's een momentopname. Daardoor lijkt een ogenschijnlijke verbetering in gedrag te constateren, maar deze zet zich niet door.

Gevraagd naar de bevoegdheid tot het instellen van de CPG geeft verweerder aan dat op grond van de WHW, de examencommissie bevoegd is een examenreglement vast te stellen met daarin regels voor zover bevoegdheden door de wet zijn toegekend en dat op dat reglement de bevoegdheid van de CPG berust.

De vraag wordt voorgelegd of de opgelegde wachttijd voor appellant is te vergelijken met de sanctie voor fraude, zoals opgenomen in de WHW, waarbij de wet uitdrukkelijk in een bevoegdheid voor de examencommissie voorziet en een dergelijke sanctie op grond van de wet in tijd is beperkt?

Uitspraak
12-021
Blad 6/11

Verweerder legt uit dat er een verschil is met fraude omdat de bevoegdheid is gerelateerd aan de doelstelling van de opleiding. Volgens het Raamplan Geneeskunde 2009 is het vereiste van voldoende professioneel gedrag uitdrukkelijk een van de eindtermen van de opleiding.

Gevraagd naar de grondslag van de bevoegdheid tot het ontzeggen van de toegang tot het onderwijs aan appellant, geeft verweerder aan dat de eis van professioneel gedrag geldt voor alle coschappen en dat daaraan moet zijn voldaan op een voldoende niveau bij het afsluiten van de opleiding.

Gevraagd of de bevoegdheid van verweerder appellant uit te sluiten van deelname aan de coschappen is gebaseerd op de regeling in de Onderwijs- en examenregeling inzake de tijdvolgordelijkheid van de coschappen, waarbij een onvoldoende beoordeling van een coschap in de weg staat aan deelname aan verdere coschappen, geeft verweerder aan dat dit in de praktijk niet gebeurt. Coschappen worden tijdvolgordelijk doorlopen maar in verband met de studeerbaarheid van de opleiding worden studenten niet altijd uitgesloten na een onvoldoende. Dat is alleen het geval indien het tot problemen zou kunnen leiden met het volgende coschap. De harde eis die bestaat is dat eerst de coschappen worden afgelegd en daarna de semi-arts stage.

De voorzitter licht toe dat verweerder garant staat voor de kwaliteit van de opleiding en voor het opleiden van kwalitatief goede, professionele artsen. Verweerder draagt mede verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de gezondheidszorg in het algemeen. Hij vraagt of appellant zich kan voorstellen dat op grond daarvan het onderzoek naar zijn handelen wordt gedaan. Om onderzoek te kunnen doen naar het professioneel handelen is de medewerking van appellant vereist en noodzakelijk. Nu er twijfel is over het handelen, is het redelijk om dit te onderzoeken, los van de vraag of appellant het eens is met de beoordeling van Sociale Geneeskunde. Het belang is nu dat er voortgang komt in het onderzoek.

Appellant reageert door te stellen dat hij op dit moment niet verder kan met zijn studie en dat dit een ingrijpende beslissing is. Hij merkt op dat hij niet over de benodigde stukken beschikt die een rol spelen bij het onderzoek.

Verweerder geeft aan dat appellant over alle stukken beschikt en dat zijn gemachtigde dezelfde set heeft ontvangen.

Appellant geeft aan dat hij vindt dat hij professioneel handelt en laat zich niet uit over de positie van de examencommissie bij het bewaken van de kwaliteit.

De voorzitter legt appellant voor dat verweerder spoedig tot een oplossing wil komen en dat de CPG "in de startblokken zit" onderzoek te doen naar het professioneel handelen van appellant. De voortgang stopt nu omdat appellant de geplande gesprekken en

Uitspraak
12-021
Blad 7/11

afspraken weer afzegt. Appellant dient zich te realiseren dat hij op dit moment de enige is die de zaak weer in gang kan zetten door zijn medewerking te verlenen aan het onderzoek. Als er zoals in zijn geval ernstige twijfel is gerezen over de kwaliteit van het professioneel handelen is het redelijk dat hiernaar onderzoek wordt gedaan en wordt gekeken naar de mogelijkheden tot verbetering van het professioneel handelen, los van de vraag of de student gedurende het onderzoek van verdere deelname aan de coschappen kan worden uitgesloten. De voorzitter vraagt appellant uitdrukkelijk of hij zijn medewerking gaat verlenen.

Verweerder zegt in dit verband toe bereid te zijn de reiskosten van appellant voor zijn rekening te nemen omdat de examencommissie zich in dit geval verantwoordelijk acht voor de reiskosten die appellant moet maken. Afgesproken wordt dat als verweerder of de voorbereidingscommissie het noodzakelijk acht om een gesprek te voeren of onderzoek te doen, dat appellant afreist naar Leiden en daarna zijn reiskosten kan declareren bij de voorbereidingscommissie. Deze commissie heeft dan zelf in de hand wanneer zij appellant wil laten komen voor een gesprek. Hierbij zal rekening worden gehouden met het combineren van afspraken, zodat appellant deze afspraken kan afstemmen op eventuele andere bijeenkomsten in het kader van zijn studie waarvoor hij ook naar Leiden moet reizen.

Appellant zegt hierop uiteindelijk toe dat als hij mee moet doen, hij zal meewerken aan het onderzoek. De voorzitter concludeert dat nu is vastgesteld dat appellant meewerkt.

De voorzitter sluit de zitting met de mededeling dat het College zal oordelen over de vraag of er voldoende grondslag is voor het bestreden besluit.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 28 maart 2012 door het College ontvangen brief van 27 maart 2012 heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 16 februari 2012. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") en de WHW gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 16 februari 2012, waarbij is besloten appellant voorsnog de toegang tot de coschappen te ontzeggen en waarbij hem is medegedeeld dat verweerder de CPG heeft verzocht een onderzoek te doen naar het professioneel gedrag van appellant (EC 1112-151-5).

Uitspraak
12-021
Blad 8/11

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Ingevolge artikel 4.1, vijfde lid van de Onderwijs- en examenregeling opleiding Geneeskunde (ongedeelde opleiding) 2011-2012 (hierna “de OER”) geldt ten aanzien van de beoordelingsmomenten in de coassistentenschappen dat de examencommissie kan besluiten om een student bij een onvoldoende beoordeling van een coassistentenschap de toegang tot de volgende coassistentenschappen te ontzeggen. De examencommissie verbindt aan een dergelijke uitspraak een termijn, alsmede voorwaarden waaraan de student moet voldoen om opnieuw tot de coassistentenschappen te worden toegelaten. Alvorens een dergelijke uitspraak te doen, hoort de examencommissie de betrokken coassistent en de betrokken coassistentenschapscoördinator.

Ingevolge artikel 4.2, achtste lid, van de OER geldt voor toelating tot alle verdere coassistentenschappen dat het Algemeen Coschap (ALCO) met voldoende resultaat moet zijn gevolgd.

Ingevolge artikel 4.2, negende lid, van de OER geldt voor toelating tot de semi-arts stage dat alle coassistentenschappen in jaar 4 en 5 met voldoende resultaat gevolgd moeten zijn.

Ingevolge artikel 4.2, elfde lid, van de OER worden de coassistentenschappen in een vaste volgorde doorlopen: ALCO, Dermatologie, Interne Geneeskunde, Heelkunde, Neurologie, Kindergeneeskunde, KNO of Oogheelkunde, Psychiatrie, Gynaecologie en Verloskunde, Sociale Geneeskunde, Huisartsengeneeskunde.

Vast staat dat de beoordeling voor het gevolgde coschap Sociale Geneeskunde bij besluit van 14 december 2011 als onvoldoende is aangemerkt. Tegen deze beoordeling heeft appellant beroep ingesteld, wat hiervan ook de uitkomst zal zijn, voor nu staat deze beoordeling los van het bestreden besluit. Deze beoordeling kan dan ook gescheiden worden van de bij de CPG ingestelde procedure.

De opleiding Geneeskunde leidt studenten op tot arts. De Faculteit der Geneeskunde, onder wier verantwoordelijkheid de opleiding wordt verzorgd, draagt daarmee samen met de Raad van Bestuur van het AZL, die de praktische onderdelen van de opleiding faciliteert, als Raad van Bestuur LUMC ook verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de gezondheidszorg in algemene zin. De Raad van Bestuur LUMC ziet het waarborgen van deze kwaliteit ook uitdrukkelijk als hun verantwoordelijkheid. Professioneel gedrag vormt uitdrukkelijk een onderdeel van de kwaliteiten waarover een arts dient te beschikken en vormt een onverbreekelijk onderdeel van de eindtermen van de opleiding.

Het lopen van coschappen, althans de beoordeling daarvan, is een tentamen in de zin van de WHW. Ingevolge artikel 7.12b, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW heeft de examencommissie mede tot taak het borgen van de kwaliteit van de tentamens en

Uitspraak
12-021
Blad 9/11

examens. Voorts is zij ingevolge artikel 7.10, tweede lid, van de WHW bevoegd te onderzoeken of een student die alle tot de opleiding behorende onderwijseenheden met goed gevolg heeft afgerond voldoet aan de eindtermen van de opleiding.

Gelet op het vorenstaande is verweerder niet alleen bevoegd, maar ook gehouden onderzoek te doen naar het professioneel gedrag van een student, indien daarover gereede twijfel bestaat. Gereede twijfel bestaat in elk geval, indien een examiner melding maakt over onprofessioneel gedrag van een student. Een examiner wordt immers geacht deskundig te zijn op het terrein van de eindtermen van de opleiding, in het bijzonder ten aanzien van professioneel handelen, die alle onderwijsheden gemeen hebben. Afhankelijk van de aard en strekking van de melding wordt verweerder betrokken bij het onderzoek dat onder verantwoordelijkheid van verweerder wordt verricht door de CPG. In elk geval indien de melding vooraf gaat door een onvoldoende beoordeling van een coschap is verweerder ingevolge artikel 4.1, vijfde lid, van de OER gerechtigd de student gedurende het onderzoek uit te sluiten van verdere deelname aan de coschappen. Gelet op de verstrekkende gevolgen die een dergelijke uitsluiting voor de student heeft, dient verweerder zorg te dragen voor een voorspoedig verloop van het onderzoek; het is in het belang van de student aan dit onderzoek volledige medewerking te verlenen. Het niet binnen redelijke termijn afronden van een onderzoek waaraan door de student volledige medewerking wordt verleend, kan ertoe leiden dat de uitsluiting van de coschappen moet worden heroverwogen. Een termijn van twee maanden na de melding zal over het algemeen nog als redelijk kunnen worden beschouwd. Organisatorische belemmeringen aan de zijde van verweerder kunnen daarbij nimmer een rechtvaardiging vormen voor het niet tijdig afronden van het onderzoek.

Bij brief van 22 december 2011 is een melding onprofessioneel gedrag gedaan, waarin staat dat de indiener zich wederom genoodzaakt ziet een melding te doen over het tekortschietend professioneel gedrag van appellant.. Het betreft de tweede melding van dezelfde examiner naar aanleiding van hetzelfde coschap. De aanleiding tot de melding vormt het coschap Sociale Geneeskunde waarbij het onprofessioneel handelen naar voren is gekomen. Dit coschap werd door appellant voor de tweede keer gevolgd. Verweerder heeft in het bestreden besluit aangegeven dat er ernstige twijfels bestaan over het professioneel gedrag van appellant en dat deze reeds langere tijd bestaan. De twijfels zijn met name gelegen in het omgaan met het eigen functioneren van appellant en in verband daarmee het omgaan met anderen.

Het College constateert dat de procedure zoals vastgelegd in artikel 4.1 van de OER is doorlopen en blijkens de stukken is gevolgd als hierna beschreven. De examencommissie heeft het voornemen tot het besluit bij brief van 12 januari 2012 aan appellant kenbaar gemaakt. Waarop appellant bij brief van 18 januari 2012 zijn zienswijze hierover heeft aangegeven. Op 23 januari 2012 heeft appellant zijn zienswijze mondeling naar voren gebracht en is van dit gesprek een verslag gemaakt. Bij brief van 26 januari 2012 is het verslag toegezonden aan appellant. Daarin is tevens aangegeven dat de beoordelaar van het

Uitspraak
12-021
Blad 10/11

coschap Sociale Geneeskunde zal worden gehoord. Bij brief van 9 februari 2012 heeft appelland zijn reactie op het verslag gegeven. Waarna bij brief van 16 februari 2012 het besluit aan appelland is verzonden.

Wat er van de juistheid van de melding ook zij, gezien voormelde uitgangspunten heeft verweerder daarin terecht aanleiding gezien onderzoek te laten verrichten naar het professioneel handelen van appelland. Gelet op de inhoud van de door appelland naar voren gebrachte zienswijze is hierop voldoende gereageerd door verweerder en is het bestreden besluit daarmee voldoende gemotiveerd.

Het belang van appelland die door het besluit langdurig zijn studie niet kan vervolgen waardoor hij studievertraging oploopt en financieel is gedupeerd weegt mee bij het oordeel over de redelijkheid van het besluit, maar kan niet zo zwaar wegen als het belang van het waarborgen van de kwaliteit van de gezondheidszorg en van kwetsbare patiënten waaraan verweerder is gehouden. Daarbij is mede van belang dat appelland inmiddels weliswaar geruime tijd is uitgesloten van deelname aan de coschappen, maar dat dit in de eerste plaats het gevolg is van zijn weigering volledige medewerking te verlenen aan het onderzoek van de CPG. Verweerder heeft onweersproken gesteld dat de CPG 'klaar staat' het onderzoek te beginnen, zodra appelland daaraan zijn medewerking verleent en toegezegd toe te zullen zien op een voortvarend verloop van dat onderzoek.

Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Appelland heeft in zijn beroepschrift het verzoek gedaan tot het vergoeden van de gemaakte proceskosten in verband met de behandeling van dit beroep. Nu het beroep ongegrond is verklaard is er geen aanleiding tot vergoeding van deze kosten over te gaan.

**Uitspraak
12-021**

Blad 11/11

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,
gelet op artikel 7.61, zesde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk
onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld op 11 juni 2012 door een kamer uit het College van beroep voor de
examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), mr. C. de Groot, dr E.M. Noordijk,
dr R. Tijdeman en C.J. Meerman (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het
College, mr. M.A.C. de Boer.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.A.C. de Boer
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Uitgereikt op: